

kainą.

Pakėlė iš miego būtybė tamsoje, sumokėjom staubingą mes
Ziūrėjau, kaip liepsnos prarijo gatvė, nušvietė elektros –
Baisuoklis ugnine sirdim tuoj nuskrido link kaimo.
Juk tai žiburimis, – supratęs aš leidausi bėgti.

Tuoj tvaikas puvėsių ir juodo deguto pasklido,
Už antkapio šalto liepsnelė gresmingu raudoni sužibo
Ir debesys tuoj pasitraukė mėnulių išleido,
O tojo šviesoj atkaklioj balti griaučiai sušvito.

Aš eiti į kapines nutariau jos aplankyti,
Patraukiau tamsiu takeliu, kur net dieną baugoka.
Kazkas sutraškėjo, pasklido tuoj spiečius šviesų pabaidytų
Ir kryžius regėjau juoduojant naktį, kol jos šoko.
Sustojau prie kapo senolės manosios nuilūdęs,
Padėjau zvakelė ir maldą lečiau sukaldėjan.
Keli švelnus zodžiai isskaidė tą nevilų gudžią,
Ruošiausi jau grįžti, kai vėl netolies subraškėjo.

Kai baigėsi gaisras ir žmonės visi išsikirstė,
Aš vienas likau, vėjas pelenus pažeme žarstė.
Norėjau motiutės paguodos aš išgirsti,
Bet giltime ją jau senokai paguldė į karstą.

Sužibo pirmasis elektros žibintas virš kalvės manosios,
Atsiverčiau knygą, skaičiau aš sakmes iš senovės.
Džiaugiausi, kad kaimas nušvito elektrą jruošus,
Kai šunys už lango staiga išgąstingai sulėjo.

Pravėriau duris ir didžiulę nelaimę išvydau:
Virš kalvės manosios jau gaisro pašvaistė nušvito.
Aš rėkdamas puoliau prie šulinio, bet – Dieve! – pastydaul!
Kaimynų šaukiausiu, bet kurgi – giliai jie įmigę!

Tiktai kai aš skambint varpais užsilipęs pradėjau,
(bažnyčia ir kapinės buvo čia pat – vos iš kiemo išsukus),
Subėgo tuoj žmonės, bet kalvės išgelbėt nespėjo –
Jau liepsnos kaip katės virš stogo įniršusios dūko.

ŠVIESOS KAINA

Meskiukas bibliotekoje. 2024